

Vulvodyni og kropskultur

Den vestlige kultur har gennem det sidste århundrede gennemgået en omfattende værdinedbrydning, der har efterladt kroppen som et af menneskets sidste referencepunkter for identiteten. Det betyder, at den sunde, vitale, formfuldendte og (seksuelt) aktive krop har fået en central plads i dannelsen og opretholdelsen af menneskets (køns)identitet. Som følge heraf ser man i disse år at et stort antal mennesker, der søger at perfektionere og kontrollere deres kroppe gennem udmagrende slankekur, plastiske operationer etc. Samtidig med at kroppen skal se perfekt ud, skal den også fungere optimalt ikke bare i det daglige liv, men i høj grad også i sengen. I dag er sexlivet først succesfuldt, når det er lidenskabeligt og fantastisk alle døgnets 24-timer. Kravet og forventningerne om den perfekte og seksuelt aktive krop forstærkes og formidles af medierne, hvor modebladernes modeller bliver tyndere og tyndere, og hvor accepten og dyrkelsen af porno bliver mere og mere overvældende.

I disse år ser man i den vestlige verden også en eksplosion af tilfælde af kvinder med vulvodyni. Lidelsen er gammel, men omfanget af kvinder, der har den, er nyt. Historisk set går beskrivelsen af det, man i dag kalder for vulvodyni, 100 år tilbage. Lidelsen synes således at have været relativt velkendt i begyndelsen af det 19. århundrede, men ses derefter ikke i den videnskabelige litteratur før slutningen af 1980'erne. Siden da er der sket en omfattende øgning i antallet af kvinder med lidelsen i alle I-landene, mens lidelsen i de rene u-lande stadig synes at være ukendt.

Vulvodyni er en kompleks lidelse, hvor fysiske og psykologiske faktorer går hånd i hånd, men noget peger altså på, at det er et eller andet i den vestlige kultur eller i det vestlige miljø, der fremprovokerer den. Man kan i den forbindelse filosofere over, om der er en sammenhæng mellem lidelsen og vestlige livsstilsformer. Nogle forskere er inde på, at kvinder med vulvodyni ofte er stræbsomme dvs. ambitiøse og målrettede såvel i arbejdsmæssige som personlige forhold. Men selv om nogle forskere således peger på, at det er en særlig gruppe unge kvinder, der rammes af lidelsen, viser psykologiske undersøgelser af kvinder med vulvodyni, at kvinderne ikke afviger psykologisk fra normalbefolkningen. Det er altså forkert at antage, at man er særlig psykisk svag, hvis man får lidelsen – men det er noget, man kan blive *med* lidelsen. Ligeledes må man holde fast i at kategorien 'ambitiøs', som man altså inden for noget forskning forbinder med kvinder med vulvodyni, efterhånden omfatter de fleste kvinder i den vestlige kultur, hvorfor denne beskrivelse kan virke lidt løs. Derfor er det heller ikke alle kvinder med vulvodyni, der kan identificere sig med disse beskrivelser.

Men mange kvinder med vulvodyni kan dog nikke genkendende til, at der *efter*, at de har fået lidelsen ligger et stort pres på dem i form af de krav, der stilles til sexlivet i dag. Det er frustrerende og psykisk belastende, når man i sin omverden bliver betragtet som unormal, hvis man ikke har et 'normalt' sexliv, eller hvis man slet ikke er i stand til at have samleje. Som kvinde med vulvodyni skal man altså ikke blot forsøge at håndtere en fysisk lidelse, der til tider kan gøre det smertefuldt at fungere i en dagligdag, men også oveni håndtere det psykiske pres, der kommer af følelsen af at være unormal. Når kvinder med (og også uden) vulvodyni ikke kan leve op til det efterhånden forvrængede billede af kvinders seksualitet, der bl.a. skabes af medierne og sexindustrien, føler mange kvinder, at de er mindre værd end andre kvinder, og deres selvværd forringes.

Midt i alle disse forventninger fra omverdenen er det imidlertid vigtigt som kvinde med vulvodyni, at man ikke lader problemet overskygge hele ens liv. Det seksuelle liv er blot en del af livet og en

del af et parforhold Ligeledes er det afgørende at huske på, at sex er mange ting og ikke nødvendigvis det, man ser foldet ud i diverse blade og tv-programmer. Som kvinde med vulvodyni kan man sagtens blive elsket og elske, blive gravid eller skifte kæreste, selv om man ikke kan tilbyde en mand et 'normalt' sexliv – og hvad er i øvrigt det ? Husk på at personligheden ikke sidder i underlivet – som kvinde med vulvodyni kan man stadig tilbyde nærhed, fortrolighed, overbærenhed og accept, og det er også ting som disse, der er afgørende for et velfungerende parforhold.